

SŁOWO

WILNO, Piątek 8 maja 1931 r.

Redakcja i Administracja, Wilno Zamkowa 2 i Ad. Mickiewicza 4. Otwarta od g. 9 do 4. Tel: Redakcji 17-82, Administr. 228.

PRZEDSTAWICIELSTWA:

- BIENIAKONIE — Bufet Kolejowy.
- BRASŁAW — Księgarnia T-wa „Lot”.
- BARANOWICZE — ul. Szepetyckiego — A. Laszuk.
- DĄBROWICA (Polesie) — Księgarnia K. Malinowskiego.
- DUKSZTY — Bufet Kolejowy.
- GLEBKIE — ul. Zamkowa — W. Włodzimierow.
- GRODNO — Księgarnia T-wa „Ruch”.
- HORODZIEJ — Dworzec Kolejowy — K. Smarzyński.
- IWIENIEC — Sklep tytoniowy — S. Zwierzyński.
- KLECK — Sklep „Jedność”.
- LIDA — ul. Suwalska 13 — S. Mateski.
- MOŁODECZNO — Księgarnia T-wa „Ruch”.
- NIESWIEZ — ul. Ratuszowa — Księgarnia Jazwińskiego.
- NOWOGRODEK — Kiosk St. Michalskiego.
- OSZMIANA — Księgarnia T-wa „Ruch”.
- OSZMIANA — Księgarnia Spółd. Naucz.
- PINSK — Księgarnia Polska — St. Bednarski.
- POSTAWY — Księgarnia Polskiej Macierzy Szkolnej.
- SLONIM — Księgarnia D. Lubowskiego, ul. Mickiewicza 15.
- STOLPCE — Księgarnia T-wa „Ruch”.
- ST. SWIECIANY — ul. Rynek 9 — N. Tarasiejski.
- WILEJKĄ POWIATOWA — ul. Mickiewicza 24, F. Juczewski.
- WARSZAWA — T-wo Księg. Kol. „Ruch”.

PRENUMERATA miesięczna z odniesieniem do domu lub z przesyłką pocztową 4 zł., zagranicę 7 zł. Konto czekowe P.K.O. Nr. 80259. W sprzedaży detal. cena pojedynczego n-ru 20 gr.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Redakcja rękopisów niezamówionych nie zwraca. Administracja nie uwzględnia zastrzeżeń co do rozmieszczenia ogłoszeń.

CENY OGŁOSZEN: wiersz milimetryowy jednoszpaltowy na stronie 2-jej i 3-jej gr. 40. Za tekstem 15 gr. Komunikaty oraz nadesłane milimetry 50 gr. Kronika reklamowa milimetry 60 gr. W numerach świętecznych oraz z prowincji o 25 proc. drożej. Zagranicę 50 proc. drożej. Ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne o 50 proc. drożej. Administracja nie przyjmuje zastrzeżeń co do miejsca. Terminy druku mogą być przez Administrację zmieniane dowolnie. Za dostarczenie numeru dowodowego 20 gr.

Kongres Eucharystyczny w Wilnie

Z rozporządzenia JE X. Arcybiskupa Wileńskiego odbędzie się w Wilnie w dniach 8, 9 i 10 maja Archidiecejalny Kongres Eucharystyczny. W dniach tych Wilno będzie świadkiem wspaniałej manifestacji wiary Kościoła katolickiego i wspólnie z przybywającymi na Kongres licznymi, jak przypuszczamy, rzeszami pielgrzymów złoży publiczny hołd ujątemu pod postacią chleba Zbawicieli. Nie mamy podstawy wątpić, że Wilno jak zawsze dołoży wszystkich starań, aby manifestacja ta wypadła jak najwspanialej, przyjąłaby olbrzymie rozmiary i stała się prawdziwym triumfem, godnym największej i najwspanialszej tajemnicy wiary katolickiej.

Manifestacja każda, o ile jest zakrojona na szeroką skalę, ma to do siebie, że staje się skutecznym sposobem budzenia ducha i krzewienia pewnej idei przez dostarczenie obojętnym rzeszom okazji do zastanowienia się i rozmyślenia. Taki też cel stawia sobie każdy Kongres Eucharystyczny, jak oświadczy o tem Breve Piusa X skierowane do kardynała Van Rossum, delegata apostolskiego na Kongres Eucharystyczny w Wiedniu 1912 r. W Brewe tem czytamy: „Godni czciciele Sakramentu Ołtarza niechaj nie myślą tylko o własnej korzyści, ale także pamiętają o tych, którzy w nieświadomości, niedbalstwie, lub obojętności trzymają się zdaleka od daru Boskiego. Niechaj oni rozważą sobie, jak społeczeństwo ludzkie cierpi, jak jest ociążane w wykonywaniu cnoty jakiegokolwiek, ponie waż trzyma się zdaleka od tego, co je uleczyć może”. Oderwanie myśli naszych od pożądanego nas codziennie kłopotów chociażby na czas krótki i skierowanie ich ku temu, co jest jedynie koniecznym, to jest zaiste cel godny wielkich wysiłków.

W każdej manifestacji brzmi zawsze nuta radości i szczęścia. Manifestujemy coś dlatego, że pragniemy podzielić się z innymi naszym szczęściem, a psychika ludzka, jak wiemy, skłonna jest zawsze do wzięcia udziału w tem, co tchnie szczęściem. Dlatego też Kongresy Eucharystyczne stały się środkami krzewienia wiary. Widok tysięcy rzesz, zespolonych w jedną, jakby rodzinę, przystępujących z radością do wspólnej uczy eucharystycznej, zapożyczonych w modlitwie adoracyjnej, obradujących pod auspicjami Samego Boga, jest zbyt wspaniałą, aby nie mógł pociągnąć innych, często osamotnionych, pozbawionych idei przewodniej w tem życiu i nadziei na życie przyszłe. Nie jeden może przy tej okazji stwierdzić, że zbyt ponuro wyglądał jego życie wobec tej radości, jaka ogarnia serce prawdziwie katolickie.

Olbrzymie rzesze zebrane razem w imię jakiejś idei, wytwarzają atmosferę, która wprost hipnotyzująco działa na wszystkich zebranych uczestników. Każdy wówczas doświadcza, że się utwierdza jeszcze bardziej w swem przekonaniu i w swych zamiarach, gdy widzi, że to jego przekonanie podziela olbrzymia ilość ludzi, że wszyscy jak on, tego się nie wstydzą, a szczerze i otwarcie wyznają. Świadomość tego dodaje mu dużo otuchy i odwagi. Pod wpływem tej atmosfery psychika jego pogłębia się bardziej, a wola zdobywa nowe motywacje. Taką już jest psychika ludzka, że często nie wystarcza jej wiedzieć o olbrzymiej ilości zwolenników pewnej idei, ona musi widzieć, być przy niej obecna i czuć tego widoku w sobie wchłonięciem. W ten sposób Kongresy Eucharystyczne przyczyniały się w znacznym stopniu do pogłębienia wiary w Eucharystję, śmiałego jego wyznawania i do rozpowszechnienia praktyki Komunii św.

Oprócz tych czynst naturalnych czynników, zawierających się w Kongresie musimy jeszcze bardziej podkreślić czynniki nadprzyrodzone. W czasach dzisiejszych, gdy jesteśmy jakże często świadkami publicznego bluźnierstwa i nawet na szeroką skalę — czyż nie powinniśmy się poczuwać do obowiązku również publicznie i również na szeroką skalę zadośćuczynienia za wszystkie zniewagi wyrządzone Chrystusowi Panu w Najświętszym Sakramencie. — Ta myśl wyraźnie przebiega się w każdym Kongresie, który w punktach swego programu nigdy nie pomija odczytania uroczystego aktu zadośćuczynienia i przebiegania Najświętszego Sersa Jezusowego Kongres Eucharystyczny to modlitwa publiczna Kościoła, a do modlitwy publicznej Chrystus Pan przywiązał specjalne błogosławieństwo. „Gdzie się zgromadzi dwóch albo trzech w imię moje, tam i ja jestem wpośród nich”. Jeżeli wierzymy w skuteczność modlitwy, jeżeli wierzymy, że modlitwa jest tą siłą, która niebiosa przebiega i rękę zagniewanego Boga wstrzymuje — to tem bardziej możemy się spodziewać błogosławionych skutków po tak wspaniałej modlitwie, jaką jest Kongres Eucharystyczny, będący połączeniem Ofiary Mszy i Komunii św., adoracji, spowiedzi, modlitwy ustnej, nocnego czuwania.

Wobec tych wielkich walorów zawartych w Kongresie Eucharystycznym staje się rzeczą zrozumiałą, że dlaczego zwyczaj urządzania Kongresów Eucharystycznych z roku na rok rozpowszechnia się w Kościele coraz bardziej. Największe znaczenie posiadają kongresy wszechświatowe, których naliczamy już do 30. Odbłyły się one w następującym porządku: Pierwszy w 1881 r. w Lille, drugi w 1882 w Awignionie, trzeci w 1883 w Liège, czwarty w 1885 we Fryburgu, piąty w 1887 w Tuluzie, szósty w 1887 w Paryżu, siódmy w 1890 w Antwerpii, ósmy w 1893 w Jerozolimie, dziewiąty 1894 w Reims, dziesiąty w 1897 r. w Paray le Monial, jedenasty w 1898 r. w Brukseli, dwunasty w 1899 roku w Lourdes, trzynasty w 1901 r. w Angers, czternasty w 1902 r. w Namur, piętnasty w 1904 r. w Angoulême, szesnasty w 1905 r. w Rzymie, siedemnasty w 1906 r. w Tournai, osiemnasty w 1907 r. w Metz, dziewiętnasty w 1908 r. w Londynie, dwudziesty w 1909 w Kolonii, dwudziesty pierwszy w 1910 r. w Montreal (Kanada), dwudziesty drugi w 1911 r. w Madrycie, dwudziesty trzeci w 1912 r. w Wiedniu, dwudziesty czwarty w 1913 r. w Londynie, dwudziesty szósty w 1922 r. w Rzymie, dwudziesty siódmy w 1924 r. w Amsterdamie, dwudziesty ósmy w 1926 w Chicago, dwudziesty dziewiąty w 1928 w Sydney (Australia), trzydziesty w 1930 r. w Kartaginie (Afryka).

Niektóre z tych kongresów skupiały wprost imponującą ilość uczestników. Pod względem okazałości zewnętrznej niektóre kongresy osiągnęły zdumiewające efekty. Ale to tylko strona zewnętrzna, która bezwątpienia ma swoje znaczenie, jeżeli jest wyrazem wewnętrznej uosobienia duszy. Dlatego też o tę wewnętrzną stronę Kongresy Eucharystyczne troszczyły się zawsze najbardziej. Równolegle z modlitwą odbywa się na nich intensywna praca umysłowa w postaci wygłaszania i słuchania referatów oraz dyskusyj na tematy najbardziej aktualne w celu powzięcia pewnych uchwał zmierzających do wytworzenia wspólnej, jednolitego frontu do walki z najbardziej rozpowszechnionym złem i za pewnienia Kościołowi zwycięstwa. Wzrastająca na każdym następnym Kongresie liczba uczestników jest najlepszym dowodem, że praca Kongresów jest na prawdziwej drodze. Pierwszy kongres, który się odbył w Lille zgromadził zaledwie kilka tysięcy wiernych, na szesnastym zaś i siedemdziesiątym kongresie liczba uczestników przewyższała już 30.000 z północnej Ameryki i dochodziła do 100 z południa biskupów i kardynałów. Na Kongresie w Kolonii w procesji brali

PRZED NADZWYCZAJNĄ SESJĄ SEJMU

PRACE PRZYGOTOWAWCZE. — PROGRAM ZAJĘĆ SEJMU

WARSZAWA. 7. V. (tel. wł. „Słowa“). Prace przygotowawcze do drugiej nadzwyczajnej sesji Sejmu w poszczególnych ministerstwach prowadzone są w całej pełni. Poza ustawą samorządową i pragmatyką urzędniczą około 7 projektów różnych ustaw przedłożonych do Ministerstwa Reform Rolnych Wśród tych projektów jeden ma znaczenie zasadnicze. Chodzi mianowicie o projekty ustawy o niepodzielności drobnych gospodarstw rolnych. Ustawa tego rodzaju wpłynie na zmianę naszej struktury agrarnej, uniemożliwiając tworzenie się wskutek podziałów gruntów włościańskich, karłowatych gospodarstw rolnych.

Delegacja polska na sesję Ligi Narodów

WARSZAWA. 7. V. (tel. wł. „Słowa“). Dowiadujemy się, że skład delegacji polskiej na mającą sesję Rady Ligi Narodów został już ustalony. Na czele delegacji stoi minister Zaleski a w skład jej wchodzi dyrektor gabinetu ministra p. Szumlakowski, naczelnik wydziału ustrojów międzynarodowych p. Raczynski oraz kilku jeszcze urzędników MSZ.

Minister Zaleski wraz z delegacją wyjedzie do Genewy 12-go maja ponieważ już w dniu 15-go rozpoczynają się obrady Komitetu Europejskiego a 18-go nastąpi otwarcie sesji Rady Ligi Narodów. Ponadto do Genewy wyjechał, gen. Kasprzycki, który weźmie udział w posiedzeniach komitetu dla opracowania projektu konwencji o środkach zapobiegawczych przeciwko wojnie.

Zgon Zdzisława Dębickiego

WARSZAWA. (PAT). — W dn. 7 maja w godzinach wieczornych zmarł w Warszawie po dłuższej chorobie znany publicysta i literat, laureat nagrody literackiej miasta Warszawy za rok 1931 oraz wieloletni prezes Związku Syndykatów Dziennikarzy Polskich Zdzisław Dębicki, przeżywszy lat 60.

Zmarły ogłosił drukiem szereg tomów poezji lirycznych, jak „Miasteczko”, „Ekstaza”, „Święto Kwiatów”, „Kiedy ranne wstają zorze”, „Noce bezsenne”, „Ojciec Nasz” i inne. Od roku 1910 prowadził w „Kurierze Warszawskim” dział krytyki literackiej, zaś przez kilkanaście lat był redaktorem „Tygodnika „Iustrowanego”. Odbiwał częste podróże, z których sprawozdania ogłosił w książkach „Nad Atlantykami”, „Z północy i z południa”. — Z dziedziny kultury napisał pracę pod tytuł „Książka i człowiek”, „Krytyka inteligencji polskiej”, „Podstawy kultury narodowej” i wreszcie wspomnienia swoje zawarł w książce p.t. „Grzechy młodości”. Rada miejska m. Warszawy przyznała mu nagrodę literacką stołecy.

Oddział niemiecki przekroczył granicę polską

KATOWICE. (PAT). — W dniu 8 maja o godzinie 9.58 rano strażnik graniczny zauważył z placówki straży granicznej w pobliżu Rudy Śląskiej u-mundurowany oddział konnej policji niemieckiej Schupo, złożony z jednego oficera i 10 szeregowych, którzy przybyli od strony Zabrza i począwszy od kamienia granicznego 161 byli wzdłuż granicy niemieckiej do kamienia granicznego 159. Przy tym kamieniu oddział wjechał na drogę połą na terytorium polskiem, biegnącą wzdłuż cmentarza, a zamknięta dla ruchu pieszego i konnego, przekraczając linię graniczną na przestrzeni 211 metrów od kamienia granicznego 159 do kamienia 158 na kilka metrów włąb terytorium polskiego. Oddział wycofał się później na terytorium niemieckie, jadąc w kierunku Rudy Śląskiej.

Odnowienie paktu litewsko-sowieckiego

NOWY YORK. (PAT). — „New York Times” zamieszcza depeszę ka blową swego moskiewskiego korespondenta Duranta o odnowieniu paktu litewsko - sowieckiego, łącznie z uzaniem praw Litwy do Wilna. W komentarzu swym Durant wyraża zapatrywanie, że nowy pakt jest znamienny, ponieważ Sowiety prawdopodobnie uczestniczyć będą w przyszłej konferencji Ligi Narodów, która stanie się próbą sił między jednym grupowaniem Europy a zwycięzami wojny światowej — dzierżącymi dotychczas ster. Oddawszy gorące pochwały sprężystości dyplomacji sowieckiej, Durant wyraża przekonanie, że Rosja przygotowuje się do rzucenia rękawicy hegemonii francuskiej w Europie, nie zaniedbując dla osiągnięcia tego celu żadnej sposobności.

Litwa jest bardzo małym ogniwem w tym łańcuchu, w sprawie wileńskiej jednak ma lepsze szanse przeciwko Polsce, jako głównemu wasalowi Francji, aniżeli Niemcy w sprawie śląskiej. Może to narobić trochę hałasu w Genewie w najbliższych tygodniach. Liga formalnie zdezawowała Żeligowskiego, Polska jednak trzyma nadal Wilno, co jest jednym z stałszych punktów powojennego systemu europejskiego, przeciwko któremu Sowiety zwolna ale z rozwagą organizują swe siły.

udział setki tysięcy wiernych. Jeszcze większa liczba uczestników występuje na 23 kongresie w Wiedniu i nareszcie rekord poblił kongres w Chicago. W pierwszym dniu kongresu do Komunii św. przystąpiło milion, a w ostatniej procesji udział wzięło jeden i ćwierć miliona osób. Cyfry te świadczą wymownie, że Kongresy są wyrazem i jedną z przyczyn szerzenia ruchu eucharystycznego i jako takie budzą coraz większe zainteresowanie we wszystkich sferach katolickich.

Oprócz idei Kongresów wszechświatowych rozpowszechniona jest również bardzo idea Kongresów ogólnokrajowych. Pierwszy taki kongres ogólnokrajowy odbył się u nas w czerwcu ubiegłego roku w Poznaniu i ściągnął olbrzymie rzesze wiernych. Przebieg jego był bardzo wspaniały i zostawił na uczestnikach niezatarte wrażenie. Wpominieć należy, że zeszlóroczny Kongres w Poznaniu odbywał się z myślą wypróbowania naszych sił i stwierdzenia zdolności ich do zwołania kongresu wszechświatowego.

Próba udać się dobrze i to nam pozwala mieć nadzieję, że może w niedługim czasie będziemy świadkami kon-

grsu wszechświatowego na ziemiach polskich.

Aby udział w kongresach eucharystycznych udostępnić jaknajszerszemu masom powstała już oddawna w Zachodniej Europie idea kongresów diecezjalnych. Pierwszy taki kongres w Wilnie rozpoczął się dzisiaj. Cele jego są nam już znane, a przebieg i rezultaty zależeć będą od stopnia naszego przejęcia się tą idea. Program kongresu jest bardzo obfity. Oprócz licznych nabożeństw odbywać się na nim będą obrady w pięciu sekcjach i trzech podsekcjach. Zgłoszono 25 referatów na tematy najbardziej aktualne, a nazwiska prelegentów nie pozwalają nam wątpić o ich wysokim poziomie.

Po skończonej uroczystości w Wilnie dalszy jakby ciąg tego kongresu odbywać się będzie po kolei aż w 14 punktach Archidiecezji Wileńskiej. Od wszechświatowego aż do parafialnego i odwrotnie, oto droga, która odbywa idea Kongresu.

Gdy się odezwą dzwony — pamiętajmy, że z nimi się łączy lew Kościoła Tantum erga Sacramentum.

X. J. S.

PREZYDENT PAŃSTWA NA WYSTAWIE ŁOWIECKIEJ

WARSZAWA (PAT) — Pan Prezydent Rzeczypospolitej udał się w dn. 7 bm. o godzinie 16, w towarzystwie szefa gabinetu wojskowego płk. Głogowskiego i adiutanta przyobcznego, kpt. Górzewskiego na zwiedzenie wystawy trofeów łowieckich, zorganizowanej przez Polski Związek Stowarzyszeń Łowieckich, a mieszczącej się w gmachu kasyna garnizonowego. Przy wejściu na wystawę powitali Pana Prezydenta członkowie komitetu z prezesem wiceministra spraw wojskowych gen. Fabrycem, dyrektorem Lasów Państwowych p. Loretem, inż. Knothem i p. Gędziorskim na czele. Pan Prezydent zabawiał na wystawie około godziny, żywo interesując się poszczególnymi eksponatami.

NOMINACJE W UNIWERSYTETACH

WARSZAWA. (PAT). — Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dn. 1 maja r. mianował dr. Bo-nisława Rydzewskiego, nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, profesorem zwyczajnym geologii na wydziale matematycznym - przyrodniczym tegoż Uniwersytetu, dr. Ludwika Hirsziela, docenta Uniwersytetu Warszawskiego profesorem tytularnym na wydziale lekarskim tegoż Uniwersytetu.

LWÓW DLA POWODZIAN.

LWÓW. (PAT). — Z inicjatywy wojewody lwowskiego Nakonieczniko Kłukowskiego odbyło się wczoraj posiedzenie komitetu, mającego na celu przydzielenie z pomocą powodziom na Wileńszczyźnie. Na posiedzeniu tem wybrano specjalną komisję, która się zajmie całą akcją. Magistrat miasta Lwowa zadeklarował na rzecz powodziom dar w kwocie 5 tysięcy zł. Miejska Kasa Komunalna 1000 zł., Związek Ziemi-an 500 zł.

WARSZAWSKIE „NOWOŚCI” NA POWODZIAN

WARSZAWA. (PAT). — Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął w dn. 7 bm. przed południem delegację operetki „Nowości” w osobach Elny Gistedt, Redo, Wawrzynkiewicz i Brodzkiego. Delegacja ta przybyła aby zaprosić Pana Prezydenta na przedstawienie na rzecz powodziom, które odbędzie się w dniu 12 maja r.

OSTRE WYSTĄPIENIE PRASY KRÓLEWIECKIEJ przeciwko Litwie

„Koenigsberger Hartungsche Zeitung” znow występuje z szeregiem zarzutów przeciw Litwie w związku z odrzuceniem przez rząd litewski propozycji niemieckiej w sprawie przekazania zatargu niemiecko - litewskiego sądowi rozjemczemu. Osobliwy wypadek, pisze dziennik, czo nek poselstwa niemieckiego w Kownie zostaje obdarzony ordrem, a Niemcy, którzy już w ciągu wielu lat mieszają w Litwie, zostają z tego kraju wydalen. Wypadałoby, aby w Kownie raz na zawsze zdano sobie sprawę z tego, iż rząd niemiecki, który dotychczas na wszystkich międzynarodowych konferencjach umiował się za Litwą będzie musiał wobec takiej polityki ze strony Litwy całkowicie zmienić stanowisko. Postawa Litwy w żadnym wypadku nie jest objawem siły. Nawet największe państwa nie uważały za poniżające podporządkowanie się sądowi rozjemczemu. Dziennik ostro krytykuje następnie politykę gubernatora kraju Kłajpedzkiego Merkisa. W związku z tem przypomnia pismo, iż angielski członek Trybunału Haskiego nie tak dawno zwrócił się w izbie gmin do angielskiego ministra spraw zagranicznych z zapytaniem, czy zarzuty czynione Litwie przez kłajpedzian zostały już przez Trybunał rozwiązane. Interpelant otrzymał odpowiedź, o ile kwestia kłajpedzka nie zostanie rozstrzygnięta na przyszłej sesji Rady Ligi Narodów, rząd angielski wypowie się za tem, aby została rozstrzygnięta przez Trybunał Haski

W innym miejscu dziennik komentuje odezwe prasy litewskiej w sprawie powierzenia Litwinom pruskich i zakładania w Prusach szkół litewskich, jako w kraju zamieszkałym przez 60 tys. Litwinów. Co do tej odezwy, zauważa dziennik, iż incenzuratorów tej niebezpiecznej agitacji należałoby wystawić pod zimny prysznic, o ile usiłują wpłynąć dziś na opinie społeczną tak wielkimi ligastwami. Każdy wykształcony europejski wie dziś, iż te litewskie zapewnienia są wierutnym zwinięciem. Przecież tam są szkoły litewskich, ponieważ nikt nie ma prawa dostatecznej ilości litewskich dzieci. W całych Prusach Wschodnich lista litewska zebrała podczas ostatnich wyborów do reichstagu jedynie około 100 głosów. Jest bardzo wątpliwem czy nawet tylu Litwinów znajdują dzieci dla planowanych przez nich szkół litewskich. Litwinom należałoby raczej troszczyć się o szkolnictwo niemieckie w Litwie, Litwa w istocie ma około 40 tys. chłopów niemieckich, którzy całkowicie lojalnie zachowują się względem państwa litewskiego i jedynym ich zadaniem jest zachowanie kultury niemieckiej i szkół niemieckich. Rząd litewski nie robi jednak sobie z tą sprawą wiele zachodów. Litwa nie ma ani jednego niemieckiego seminarjum nauczycielskiego i przez to szkodzi sobie samej ponieważ Litwinom niemiecy mogliby być pośrednikami w dziedzinie kultury i nauki między Litwą i Niemcami.

Koszta przestępczości Stanów Zjednoczonych

Stany Zjednoczone są dziś najbogatszym krajem na świecie, licząc około 7 proc. ludności świata, produkują 39 proc. węgla, 71 proc. ropy, 60 proc. pszenicy, 55 proc. bawełny, 550 prof. miedzi, żelaza i stali, 35 proc. ołowiu. Wskaźnikiem bogactwa tego kraju jest jego olbrzymia konsumpcja. Konsumują bowiem 56 proc. kauczuku, 53 proc. cynku, 48 proc. kawy, 21 proc. cukru.

W ciągu ostatnich kilku lat wzrastał majątek narodowy bardzo szybko, i obliczany jest na 481 miliardów dolarów, wtedy, gdy majątek narodowy Wielkiej Brytanii obliczają na 120 miliardów dolarów. Realna płaca robotnicza w Stanach Zjednoczonych jest o 30 proc. wyższą niż w Anglii i od 1922 r. do 1927 r. wzrastała przeciętnie o 2,1 proc. rocznie. W porównaniu do przedwojennej jest o 50 proc. wyższą. Dziś wprawdzie kryzys sroży się w Stanach Zjednoczonych, posiadają one ogrom bezrobotnych, nie mając zabezpieczeń od bezrobocia. Wzmożenie przestępczości w ostatnim roku jest na turalnem, lecz w ciągu ostatniego dziesięciolecia, w okresie wysokiej koniunktury Stany Zjednoczone pobily rekord przestępczości, obalając swym przykładem twierdzenie, że niedza jest głównym źródłem przestępstwa. Głównym źródłem przestępstwa Stanów Zjednoczonych jest, przeciwnie, łatwość dojścia do bogactwa. Wszystko idzie w kierunku najmniejszego oporu, zdobywanie bogactwa stało w Stanach Zjednoczonych czemś łatwiejszym niż osiągnięcie stawy naukowej, literackiej, artystycznej. W Stanach Zjednoczonych wytworzyło się jedyńobstwo, a tym bogiem stał się dolar. Siad szukanie wszelkich dróg legalnych i nielegalnych wzbogacenia się. Uczciwością w tranzakcjach gospodarczych już dawno nie odznaczali się Amerykanie. Dzieci emigrantów pozbawieni tradycyjnych pojęć i uczuć z łatwością stawali się amoralnymi. Największy procent przestępstw w Stanach Zjednoczonych daje nie imigracja, lecz dzieci imigrantów urodzeni i wychowani w Ameryce.

Przysłała prohibicja stała się ona żywą zlotodajną dla kontrabandyistów. Granica z Kanadą milion osiemset kilometrów, długość tej granicy ułatwiała kontrabandę. Nielegalna konsumpcja alkoholu w restauracjach stała się źródłem dochodu dla policji amerykańskiej składającej się przeważnie z Irlandczyków ze wszystkich imigracji amerykańskich, najbardziej przesiąkniętej alkoholizmem.

Liczne bandy przemytników walczyły między sobą, częstokroć niweczyły swych współzawodników kulami i bombami. Słabsze liczebnie bandy musiały wycofać się z interesu kontrabandy i przejść do innych procedurów, nielegalnych. Siad powstało opodatkowanie różnych zakładów przemysłowych i ludzi bogatych przez bandy. W Chicago naprzykład każda pralnia musi jedne bandzie wypłacać po 10 centów z każdego dolara zarobionego w przed sięwzięciu. Obecnie obliczają, że przeciętny Amerykanin płaci od 96 do 140 dolarów rocznie występny bandom. Jedno miasto New York płaci 200 milionów dolarów bandom. Od 15 do 16 proc. narodowego dochodu pochłaniają bandy. Policja, jak to zostało sądownie ustanowione w wielu wypadkach jest na żoździe band. Nietylko niżsi funkcjonariusze, ale naczelnicy policji w wielkich miastach, jak New York i Chicago byli skazywani sądowno za udział w akcji bandytów. Rozwój bandytryzmu zagraża dobrobytu cywilizacji Stanów Zjednoczonych.

Wł. St.

PIERWSZE POSIEDZENIE RADY RZĄDZĄCEJ T-WA BUDOWY I EKSPLOATACJI KOLEI SŁĄSK — GDYNIA

WARSZAWA. 7. V. (tel. wł. „Słowa“). Wczoraj powołał z Paryża do Warszawy wiceminister komunikacji inż. Czapski, który wraz z innymi członkami rady zarządzającej T-wa polsko-francuskiego dla budowy i eksploatacji kolei Górną Śląsk — Baltyk brał udział w pierwszym posiedzeniu zarządu tego T-wa. Rada zarządzająca zatwierdziła warunki umowy między generalnym przedsiębiorcą Schneider - Creusot a T-wem francusko - polskiem oraz wybrała komitet dyrekcyjny. Na przewodniczącego komitetu w skład którego weszli 4 Polaków i 4 Francuzów, wybrano prezesa rady zarządzającej p. Laurenta, na wiceprzewodniczącego wiceministra Czapskiego.

ZA NEDZĄ I GŁODEM IDZIE EPIDEMJA — SPIESZ Z POMOCĄ POWODZIANOM!

Konto P.K.O. nr. 82100

Kurjer Gospodarczy Ziemi Wschodnich

ODEZWA Witajcie!

POSTULATY ZWIĄZKU ZIEMIENI POWIATU OSZMIŃSKIEGO

Poniżej podajemy uchwały walnego zebrania członków Związku Ziemi powiatu oszmińskiego:

Niebywałe ostrze ekonomicznego kryzysu światowy doby obecnej, dobrze, niestety, znany na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i dający się najdotkliwiej we znaki rolnictwu w Oszmińszczyźnie, jako w powiecie ubogim i li tylko rolniczym, pozabawionym przez myślny, legł całym swym ciężarem na barki właścicieli średnich i większych gospodarstw rolnych.

Gospodarstwa te, prawie wszystkie doszczętnie zniszczone w czasie wojny światowej i bolszewickiej, dotychczas jeszcze są zbyt mało zasobne. By o własnych siłach mogły przetrwać kryzys.

Wszystkie bez wyjątku, obdłużone w instytucjach kredytowych państwowych, jako też i prywatnych z tytułu pożyczek, zaciągniętych przez szereg lat na konieczne, uciążliwe powojenne inwestycje, oraz pokrywanie niedoboru czteroletniego z rzędu nieurodzaju, są w położeniu wprost bez wyjścia. Stan ten pogarszają zbyt uciążliwe podatki, zwłaszcza samorządowe i świadczenia socjalne z nadmiernie wysokimi karami za zwłokę.

Obecnie, gdy ceny wszelkich produktów rolnych i hodowlanych nie stają w żadnym stosunku do kosztów ich produkcji, gospodarstwa nasze zająłaz się w obliczu ruiny, a siła płatnicza właścicieli spadła do minimum.

Dzisiaj, w przededniu rozpoczęcia prac wiosennych w polu, rolnikom brak środków na pokrycie kosztów robowczy i zakupu niektórych nasion. Szczególnie dotkliwie daje się odczuć brak nasion: tulinu, wyki, peluski i seradeli, gdyż nasiona te ze względu na warunki klimatyczne i mało wydajną na głębę możemy siać jedynie jako zielonki do spasanja lub jako przedplon. O wydotanie z gospodarstwa gotówki dla opłacenia procentów od wszelkich zobowiązań, podatków zaiegłych, świadczeń socjalnych i t. p. mowy być nie może, gdyż urodzaj zeszłoroczny całkowicie został spieniężony jesienią po cenach najniższych.

Pozostawienie więc przez czynniki miarodajne ziemiaństwa powiatu oszmińskiego własnym siłom pociągnąć musi już obecnie na przednówku bankructwo prawie wszystkich średnich i większych warsztatów rolnych ze wszelkimi konsekwencjami — aż do zupełnej likwidacji włącznie.

Wobec tego ogólne zebranie członków Związku Ziemi powiatu oszmińskiego w dniu 12 marca b. r. postanowiło zwrócić się do głównego zarządu Kresowego Związku Ziemi w Warszawie oraz do rady wojewódzkiej Związku Ziemi Wilenskiej w Wilnie z prośbą, aby odpowiednim czynnikiem rządowym przedstawiło ne zostały następujące dezyderaty:

- 1) Odroczenie zaległości i bieżących podatków bez odsetek i kar za zwłokę do jesieni 1933 roku.
- 2) Podatki samorządowe zmniejszyć w stosunku do parytetu zboża.
- 3) Podatek wyrównawczy za rok 1930 odroczyć do roku 1933 bez nalizczenia odsetek, jako podatek uchwalony wstecz.
- 4) Dalszy wymiar podatku majątkowego zaniechać, zaległości umorzyć.
- 5) Skasowanie wszelkiego rodzaju progresywnych podatków.
- 6) Podatek spadkowy zawiesić bez pobierania odsetek na lat 5. znosząc wymierzanie tego podatku dla linii zstępnej.
- 7) Repartycje szarwarku przez samorządy dokonywać nie w stosunku do opłat podatków bezpośrednich, lecz w stosunku do ilości środków przewożonych i sił roboczych, jaką gospodarstwo rozporządza i bez widocznej straty dla swych interesów dać może.
- 8) Zaległości podatku dochodowego umorzyć, wymierzanie tego podatku zawiesić na lat 5, dotychczas zaś pobrane sumy przynajmniej za dwa o-

- 9) Pobieranie zaległych i przyszłych podatków państwowych, samorządowych oraz świadczeń socjalnych dokonywać w parytecie egzystujących cen zboża, wobec wymierzenia ich w okresie normalnych cen na produkty rolne.
- 10) Zmniejszenie opłat o 50 proc. stopy asekuracyjnej od ognia, zezwala jąc właścicielom ubezpieczenie tych budynków i na taką sumę, jaką sami uznają dla siebie za konieczną.
- 11) Zaniechanie pobierania świadczeń socjalnych z tytułu opłat składki do Zakładu Ubezpieczeń od wypadków i pracowników umysłowych.
- 12) Krótkoterminowe wszelkie pożyczki, udzielone członkom Związku

Czemu nie!

Pilne czytanie gazet, nawet wiadomości drobnym piętrem drukowanych, często jest pouczające.

Oto wyczytaliśmy taki ciekawy projekt prezesa od stowarzyszenia leśniczych, niejakiego p. Szwarcza, w którym pomijając różne postulaty z dziedziny leśnictwa, znajdujemy paragraf wprost zdumiewający, a nawet rozczulający.

P. Szwarcz domaga się, by we wszystkich lasach prywatnych przymusowo byli przyjmowani wykwalifikowani specjaliści leśni!

Tylko tyle! Cel? — naturalnie racjonalne prowadzenie i eksploatawanie przestrzeni leśnych ku dobru ogólnemu i chwale Ojczyzny.

Ala — ale, czy tylko tyle?

Może jestesmy zbyt sceptycznie usposobieni, może mamy poniekąd uzasadnioną idiosynkrazję do zbyt troskliwej opieki nad każdą stroną życia obywatela, — może, — ale czy też nie myślał tak p. Szwarcz o swoich koleżkach po fachu?

Wszak, gdyby ten święty projekt znalazł urzeczywistnienie, w co zresztą stanowczo nie wierzymy, to cała rzesza specjalistów leśnych znalazłaby obszerny rynek zbytu swęj fa chowej wiedzy, a że miaby miejsce przymusu, więc taki urzędnik z natury rzeczy pobieraćby musiał nie tylko pobory, równe rządowym wedle tabeli, rang, ale i te wygoty t. j. dom, ziemię, łąkę i t. d., które tamci otrzymują.

Cóżby znaczył w zarządzie własnego lasu sam właściciel? Byłby jedynie pokornym petentem, zależnym od pryncypusa nad nim zwierznika, którego by musiał prosić o pozwolenie wzięcia firy drzewa lub wyrąbania su chostoju, a cóż dopiero za zależność by powstała przy sprzedaży lasu! Przecież zawsze znalazłby się jakiś przepis czy paragraf, któryby stawał na przeszkodzie najprostszej czynności.

Pamiętam zjazd wszechrosyjski leśniczych rządowych w olbrzymiej sali „Solonaha Gorodka”.

Któryś z leśniczych wniósł projekt upaństwowienia wszystkich lasów prywatnych, dowodząc, że rządowe są daleko lepiej eksploatowane; projekt został jednogłośnie przyjęty.

Nasz leśniczy, najzaniejszy człowiek, wielki zwolennik prywatnej gospodarki leśnej, zapytany, jak mógł za to rezolucję głosować, odrzekł: przecież to chodziło o dostarczenie wielu tysięcy posad dla koleżków, więc nie mogłem znieść solidarności Korpusu Leśniczych.

Nam się wydaje, że mikrob solidarności zawodowej gdzieś w tym punkcie projektu p. Szwarcza jest tytanojny.

Jeżeli przyjmujemy, jako zasadę, że w każdej dziedzinie prywatny człowiek nie zrobił nic potrafi, że jest tylko

Ziemi pow. oszmińskiego skomasować, zamieniwszy je na kredyt średnioterminowy — pięcioletni, płatny, począwszy od 1932 r.

13) Udzielenie nowej średnioterminowej (5 lat) pożyczki w wysokości 100 zł. na 1 ha uprawnej ziemi, nie biorąc pod uwagę dotychczasowego zadłużenia na opłatę robocizny, zakup nasion, nadpłatę lichwiarskich długów i ich procentów przy oprocentowaniu nie wyżej 6 proc. w stosunku rocznym.

14) Udostępnienie uzyskania kredytów w Państwowym Banku Rolnym nabywcom działek z częściowo parcelowanych średnich i większych obiektów rolnych.

15) Ponieważ rolnictwo istnieje nie może bez nawozów sztucznych — konieczne jest, aby czynniki rządowe swą ingerencją dostosowały ceny nawozów sztucznych do cen zboża.

szkodnikiem, a że dopiero urzędnik je dnyne zna się na wszystkim i o wszy skiem decydować może, to przecież dojdziemy do tego, że gospodarstwo rolne będzie prowadzić „z przymusu” a danego właściciela agronom, hodowcę także przymusowo hodowca, dalej pszczelarz, ogrodnik, inżynier od drobiu, od melioracji łąk, inny znawca i od stawiania budynków gospodar czych i t. d.

A właściciel? Ma opłacać tych wszy skich przymusowych specjalistów i ... zbankrutować bez powa?

Wprawdzie p. Szwarcz dodaje w tym paragrafie... „o ile właściciel sam nie jest kwalifikowanym specjalistą leśnym”. Ale — chcielibyśmy wiedzieć — ilu wśród właścicieli lasów jest wykwalifikowanych leśniczych? Sądźmy, że jednego procentu nie znajdziemy, a jednak lasy prywatne są eksploatowane daleko racjo nalnie od rządowych, które mają tę dobrą stronę, że są lepiej ochraniane od kraździej, bo „z karzą to kiepska sprawa”.

Widzimy tysiączne gospodarstwa wzorowo prowadzone, choć właściciele ich nie posiadają patentów na specjalistów.

Ochrona lasów gwarantuje dostateczną ich niezniszczalność, zaś urzadzanie gospodarstw leśnych powierza się specjalistom. Na tem koniec, ale wpaowywać przymusowo do ma jątku kogós, który byby od właściciela nietylko niezależny, ale i opłacany ponad wszelką miarę i potrzebę, to już nieco za gruby żart. To jest wielkie i stanowcze posunięcie do wywłaszczenia lasów i jednocześnie niegłębokie obmyślenie sposobu do przedniego zorganizowania całego aparatu nadzoru leśnego kosztem właścicieli tych lasów.

Idąc po wskazanej przez p. Szwarcza drodze, w krótkich etapach dojdziemy do struktury gospodarczej, jaką są kolchozy.

Urzędnicy na czele i robotnicy inwentarż ludzki, w dodatku łąkę karmio ny i nieopłacany, siłą na danej ziemi trzymamy.

Z „pryncypalnoj toczki zrenja” — czemu nie!

St. Wańkiewicz.

Co słyhać w hippice

ROZMOWA Z ROTMISTRZEM Z. TWAR DOWSKIM

Dowodzę 7 szwadronu pionierów rtm. Z. Twardowskiego, od którego, jako u gospodarza toru wysięgowego, chcielibyśmy zasięgnąć informacji o zapowiadanych konkursach hipicznych znajdujemy w ujędźalni na wzgórzach Antokolskich.

Zajęty codziennym treningiem pań — a mazurek, prosi abymy poczekał „chwilkę” Siadam na murawie i obserwujemy.

Trenuje kilkanaście pań, a między nimi znajome nam z konkursów na Pospieszcze: Bydelska, Beniśławska, Nitośławska, Grupa słabiej zaawansowanych skacze pinirole, poczem obok, na olerskim parowozie, ćwiczą panie, które brały już udział w zawodach.

Po skończeniu treningu zaczynamy indagować p. rotmistrza o zapowiadanych zawodach hipicznych. Czy będą wogóle, kiedy i jaki jest program?

— Wiessene zawody, konne — mówi rtm. Twardowski — zorganizowane z inicjatywy dowódcy brygady kawalerii płk. Przewłockiego, a pod egidą Turf-Clubu odbędą w dniach 20, 21, 23, 24 i 25 bm. Bogaty ich program przewiduje: 20 i 21-go szampionat konia (próba na czworoboku i wytrzymałości), 23-go konkurs otwarcia, konkurs dla pań, z 5 dzimny Wojkowskiej Wilna, które nie wygrały na torze 1-szej nagrody, 24-go konkurs olerski (m. Wilna) otwarty dla wszystkich koni, konkurs dla pań, otwarty dla wszystkich koni, konkurs parami, dla pań i panów jeźdźców zarówno wojskowych jak i cywilnych i wreszcie 25-go konkursu ziemni wilenskiej, otwarty dla wszystkich koni, takiż dla pań oraz Gross Country na przeszczeni 4800 mtr.

We wszystkich konkurencjach przewidziane są nagrody honorowe oraz pieniężne, przyczem przy nagrodach pieniężnych zawsze jest nagroda honorowa.

Dotychczas otrzymaliśmy już następujące nagrody: Turf — Clubu, pp. wojewody S. Kirkińskiego, Prezidenta J. Folejewskiego, starostów: grodzkiego W. Iszory i Wil — Trockiego — Radwańskiego, Banku Ziemińskiego, Redakcji „Express Wilenski”. Rodziny Wojskowej oraz d-ców wszystkich jednostek konnych grupy wiln. Nagrody te wdawane będą równoległe z pieniężnymi, których wysokość wynosi od 50 — 400 zł.

Tor został już otwarty i będzie zamknięty dopiero na dwa dni przed konkursem.

— Czy można już obecnie powiedzieć kto weźmie udział w konkursach?

— Zapytania z innych miast napływają stale ponieważ jednak zapisy na wszystkie konkursy powinny być uskutecznione wraz z wpisem naj-

„Przed tak Wielkim Sakramentem „Upadajmy na twarz.

W dniach 8, 9 i 10 maja r. b. z zarządzenia J.E. Arcybiskupa Metropolity Romualda Jabrzykowskiego, odbędzie się pierwszy w Wilnie Kongres Eucharystyczny, po którym nastąpi w różnych miejscowościach archidiecezji wilenskiej 14 kongresów eucharystycznych, aby wszyscy wierni nawet w najdalszych zakątkach mogli wziąć udział w wielkiej uczcie duchowej. Celem Kongresu Eucharystycznego jest głębsze poznanie Chrystusa, utajonego w Najświętszym Sakramencie, złożenie Mu publicznego hołdu wdzięczności za łaski, które płyną z ołtarzy, wreszcie jak najwyższe pobudzenie wszystkich wiernych do czynnej, żarliwej i stałej czci Zbawiciela.

Zyjemy w czasach, gdy w społeczeństwach ścierają się namiętne waśnie i spory klasowe, polityczne, narodowościowe, gdy wszędzie powstają liczne trudności w dziedzinach życia gospodarczego i państwowego.

O miedzę od Ojczyzny naszej wre zacięta, najstraszniejsza, jaką kiedykolwiek znano w dziejach, walka o nieśmiertelne dusze ludzkie, walka z Bogiem i Jego prawem. Tombardziej przeto w czasach obecnych trzeba przeciwstawić potęgę zagrażającego fałszu i zła — potęgę prawdy i dobra, Księgiu ciemności — Króla Chrystusa, który „wzorcaj i dziś: ten i na wieki” (Zyd. 13,8), ogromowi nurtującej nienawiści — Boga Miłości, abymy się spoitecznie miłowali, jako On nas umiłował (Jan 15, 12). Jedynie w Chrystusie Panu i w stopni Jego ołtarzy możemy znaleźć rozwiązanie wszystkich trudności nasych, — tylko pod Jego sztandarem może dokonać się cud zjednoczenia serc ludzkich i zakwamić prawdziwy pokój między ludźmi, — tylko pod Jego berłem może przysięć upragnione Królestwo Boże, w którym ziścić się wspaniała wizja Izajasza Proroka. „I przekują miecze swe na lemieszce, a włócznie swe na sierpy, nie podniesie miecza naród przeciw narodowi, ani się będą więcej ćwiczyć ku bitwie”. (Iz. 2, 4).

Z wiarą i miłością przystępujemy do wielkiej uczty, jaką jest Kongres Eucharystyczny: wszak Przenajświętszy Sakrament — to najdroższy skarb Kościoła, to Jego serce, to ognisko życia nadprzyrodzonego, to Sakrament pokoju i Chleb zgody”, — to największa potęga — gdyż sam Bóg w Hostji utajony.

Oddany pod opiekę Najświętszej Panny, co w Ostrej świeci Bramie, poprzedzony błogostawieniem Ojca św. i modłami wiernych w świątyniach archidiecezji, niech Kongres ten przyjmie rodmari, godne wzniosłości celu, godne tej mocnej wiary, jaka żywie w naszym kraju.

POJŹDZCIE — POKŁONMY SIĘ PANU! Katolicy — Wilnianie! Wytyście siły i Waszą dobrą wolę, by nadać Kongresowi jaknajwięcej okazałości i mocy!

Niech nie zabraknie nikogo w uroczystej procesji eucharystycznej, w adoracji Najświętszego Sakramentu, wystawionego bez przerwy dniem i nocą w ciągu trwania Kongresu, w cnętnem uczczeniu do sakramentów, o w ochoczym korzystaniu z licznych kazań, przemówień i referatów.

Postarajcie się podczas dni kongresowych przyzobaczyć domy Wasze w sztandary, a wieczorem — iluminacją: niech odświeżony wygląd katolickiego Wilna będzie odbiciem wiary i miłości Waszej.

A gdy w dzień św. Stanisława Biskupa, Patrona naszej Ojczyzny i Patrona Bazyliki Wilenskiej, uderzą uroczyste we wszystkich kościołach archidiecezji dzwony na znak, że Zbawca wstępuje na tron Eucharystyczny, niech dzwonowi świątyni Waszych odpowiedzą zgodnym, potężnym chórem serca Wasze. Przed tak Wielkim Sakramentem upadajmy na twarz.

KOMITET KONGRESU EUCHARYSTYCZNEGO W WILNIE

II Międzynarodowy Kongres Szpitalnictwa w Wiedniu

Polskie Towarzystwo Szpitalnictwa, niedawno powstało w Warszawie, ale już bardzo czynna i ruchliwa placówka naukowo polska, prosi nas o powiadomienie szerszego ogółu lekarzy, inżynierów i działaczy samorządowych na Wilenszczyźnie, że w czerwcu r. b. (początek 8 czerwca) ma się odbyć w Wiedniu międzynarodowy Kongres Szpitalnictwa.

Na kongresie będzie się omawiał szereg aktualnych zagadnień w sprawie budowy, eksploatacji i lecznictwa szpitalnego, jak również stosunku szpitali do zakładów ubezpieczeniowych i samorządowych.

Ze względu na rozbudowę lecznictwa w Polsce i wielką doniosłość praktyczną, poruszonych na kongresie tematów, jaknajliczniejszą udział delegatów polskich jest nadzwyczajnie cenny i pożądany.

Pragnąc możliwie ułatwić wszelkie związane z wyjazdem trudności, Polskie Towarzystwo Szpitalnictwa bierze na siebie całkowitą organizację wyjazdu i pobytu w Wiedniu, oraz ewentualnych wycieczek, wykładów i t. p.

Oznajmiamy na konieczność porozumienia z Prezydium Kongresu, zgłoszenia osób, życzących przyjąć udział w obradach Kongresu, wraz z dodatkami 50, ewentualnie 5 złotych, winny być skierowane najpóźniej do dnia 15 maja do Zarządu Polskiego Towarzystwa Szpitalnictwa — Warszawa, Wawrzyszewska 23, r. 9. dnia otrzymania zniżek kolejowych, zezwolenia na wyjazd z t. p.

Na miejscu Zarząd Wilenskiego Stowarzyszenia Lekarzy Szpitalnych — Kościuszki 14 m. 4, tel. 665 od godziny 5 — 6 codziennie.

SZCZEPIENIA PRZECIWOBLONICZE

W latach powojennych wszystkie państwa Europy wykazały stały przyrost przypadków błonicy (difteryt), jak również wzrost liczby zachorowań na błonice z liczby 1815 w roku 1919-u wzrosła stopniowo do liczby 11977, w roku 1929, czyli w ciągu 10 lat zwiększyła się siedmiokrotnie. W Wilnie zauważyć się daje również stały przyrost przypadków błonicy i w roku 1930 zarejestrowano 269 zachorowań — w tem 27 znow „Stosowana surowica lecznicza nie we wszystkich przypadkach okazuje się skuteczna i chroni dzieci od zgonu.

Natomiast stosowana w Ameryce od lat 15 szczepionka przeciwoblonicza, zmodyfikowana w roku 1923 przez Ramona (anatomyska błonica) i używana w tej postaci głównie we Francji — okazała się niezwykle skuteczną bronią w zwalczaniu błonicy. Już dwukrotnie zastryknięcie antoksyny podskórnie spowodowało odporność przeciwko błonicy u 88 proc. szczepionych, a trzykrotnie podnosi ją do 99 proc. Szczepionka jest całkowicie nieszkodliwa. We Francji przeszczenie dotychczas przeszło milion dzieci i nie zanotowano przy tem jakichkolwiek powikłań poszczepiennych, a oznajmiono to, że w ciągu 5 lat stosowania szczepionki nie zdarzył się wypadek śmierci na błonice wśród uodpornionych w ten sposób dzieci.

Alarmując wzrost przypadków błonicy doprowadził w roku zeszłym w Warszawie do nowo powstałego komitetu dla zwalczania błonicy. Podobne komitety istnieją dziś we wszystkich większych miastach Polski. W Wilnie już w styczniu 1931 roku zorganizowano Komitet Szczepień Przeciwooblonicznych przy Wydziale Zdrowia Wilenskiego Urzędu Wojewódzkiego w skład którego wchodzi przedstawicielowie: Uniwersytetu, Wydziału Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Urzędu Wojewódzkiego, Magistratu, Kasy Chorych, Państwowego Zakładu Higieny, Kuratorium Okręgu Szkolnego Wilenskiego, „Tozu”, oraz Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet.

Prezydium komitetu stanowią: prof. W. Jasinski, — prezes, dr. L. Łukowski — wiceprezes, oraz dr. Prażmowski — sekretarz.

Po uzyskaniu funduszy ze strony Departamentu Służby Zdrowia, Magistratu i Kasy Chorych m. Wilna, Komitet przystąpił w dn.

Mury naszego miasta rozbrzmiewają dziś gwarem młodych głosów. To drухowie i druhy ze Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej przyjeżdżają na II Zlot Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Związku Wilenskiego.

Po pracy w „Ogniskach”, na poetkach konkursowych, po ćwiczeniach W. F. i P. W., przyjeżdżają do nas, by okazać, że przez te sześć lat pracy na terenie, dokonali wiele. Wzrosli w siłę, nauczyli się wielu rzeczy, przygotowali się do pracy obywatelskiej dla dobra Kościoła Katolickiego i Najjaśniejszej Rzeczypospolitej. Przyjeżdżają zewsząd. Cała Ziemia Wilenska będzie reprezentowana przez swoich synów i córki. Od Drui, aż hen pod Białowieżę, od Knyssiana aż do granicznych Radoszkowicz, zewsząd przyjeżdżają się młodzi, pełni sił i zapału. Witajcie nam Druhny i Druhowie! Witajcie w Wilnie, Stolicy naszych Ziemi.

Akcja Pol. Czerwonego Krzyża pomocy powodziłanom

Polski Czerwony Krzyż powołany został do życia rozporządzeniem Pana Prezydenta Rzplitej w tym celu, aby w czasie pokoju mieć pomoc ludności w wypadkach klęsk żywiołowych, epidemii, powodzi i t. p.

W myśl tego Zarząd Wil. Okręgu PCK z chwilą rozpoczęcia się powodzi przystąpił do pracy i akcja jego wyraża się w następującym: w Wilnie uruchomiono 5 punktów sanitarno — opatrunkowych gdzie w ciągu całej doby dyżurowali wykwalifikowane siostry pogotowia sanitarnego, jak również sanitariusze, mające do swej dyspozycji wszelkie potrzebne instrumenty, materiały opatrunkowe i dezynfekcyjne z konieczną ilością środków leczniczych. Punkta powyższe funkcjonowały od 23 do 28 kwietnia włącznic i w ciągu tego czasu udzielono pomocy sanitarno — opatrunkowej 234 osobom.

Ponieważ znaczna ilość osób, (zgorą 1500) została wysiedlona ze swych mieszkań i pozabawiona możliwości przygotowania się do życia, uruchomiono w lokalu, udzielonym przez Magistrat m. Wilna specjalne schronisko na 450 osób. Następnie na uruchomionych punktach sanitarno — odżywczych nakarmiono 5516 osób.

Kwalifikowania osób, potrzebujących żywienia, dokonywała specjalna komisja, składająca się w każdym rejonie z opiekuna społecznego, wykwalifikowanego wydawcy i funkcjonariusza PP. Ilość osób karmionych stopniowo się zmniejsza i zostanie w zupełności zakończoną w m. Wilnie około 15 maja.

Wielką pomoc, przy prowadzeniu akcji dożywiania okazała nadal D-twa 6 pp. leg. jak również 3 Dak dostarczając na niektóre punkta gotowe wyżywienie, w ramach porcji żołnierskiej. Związek pracy obywatelskiej Kobiet, harcerstwo, siostry powiatowe sanitarno i emigranci litewscy pomagają w przygotowywaniu wyżywienia, specjalnego karmienia małej dzieci i przy rozdawaniu gotowych porcji. Na wszystkich punktach ludność poszkodowana korzysta z przygotowanej wody.

Oprócz pomocy żywnościowej Zarząd Wil. Okręgu PCK rozpoczął akcję udzielania dla najbardziej potrzebujących ubrania, bielizny i obuwia, jak również pomocy sanitarnej, w doprowadzeniu mieszkań zalanych wodą do możliwego stanu używalności.

Do powiatów Braśławskiego i Dziśnieńskiego wysłane zostały specjalne kolumny sanitarno — dezynfekcyjno-kapitelowe, które w odpowiednich miejscach przeprowadzają dezynfekcję bielizny i ubrania, mycia bielizny, kąpienia ludności i dezynfekowania mieszkań.

CZY SIĘ SPEŁNIŁ SWÓJ OBOWIĄZEK WOBEC WSPÓŁOBYWATELI DOTKNIĘTYCH KLĘSKĄ POWODZI?

Konto P.K.O. nr. 82100

I mają do szczepienia dzieci w zakładach zamkniętych (Złobki, Schroniska, bursy). Szczepień dokonuje specjalna kolumna szczenienna. Na początku przyszłego roku szkolnego projektowane jest przeniesienie akcji na teren szkoły. Ponadto chcą dać możność rodzicom natychmiastowego ubezpieczenia swoich dzieci przed tą straszną chorobą. Kolumny szczeniennicze od dnia 11 maja br. dwa punkty szczeniennicze: 1) w Miejskim Ośrodku Zdrowia (Wielka 46) codziennie od godziny 12 do 13, oraz 2) w Klinice Dziecięcej na Antokolu — codziennie od godziny 11 do 13.

Szczepień należy wszystkie dzieci, a szczeniennie dzieci najmłodsze, poczynając od 2-ego roku życia, gdyż w wieku tym dyfteryt jest najgroźniejszy.

RODZICE! Obowiązkiem waszym jest uchronić dzieci Wasze od groźącego im niebezpieczeństwa zachorowania na błonice (difteryt). Zgłaszajcie się do punktów szczepiennych. Szczepienia są bezpłatne.

Zniszczenie powodziowe w Drui

Wody na Dźwinie poczynają opadać lecz dotychczas tereny położone nad rzeką znajdują się jeszcze częściowo pod wodą która dochodzi do 9 mtr, ponad stan normalny. Dopiero teraz wylania się z wody obraz zniszczenia w całej swej grozie. W samej Dźwinie było pod wodą 36 ulic, w Drui zaś zaledwie 80 domów ocalało od zalania.

Wskutek zjawy się Dźwiny i Dźwienki komunikacja jeszcze dotychczas odbywa się tożkami pływającymi domów i słupów telegraficznych. Od 90 lat miejscowości te nie były nawiedzone tak wielką powodzią.

W Drui podmyta została historyczna synagoga wraz z biblioteką, liczącą ponad 10 tys. foliów literatury ławnodziejnej w tej liczbie dużo cennych unikatów.

W miasteczku zawiązał się komitet obywatelski w składzie 22 osób w tem 4 żydów, który zajął się pomocą powodziłanom. Żydzi pomoc już otrzymali: mianowicie amerykański Dżojnt wypłacił 2 tys. zł i zapowiedział dalszą pomoc.

Chrześcijańska ludność która bardzo ucierpiała jest wspomniana przez okoliczne obywatelstwo, które nadała również datki i do ogólnego komitetu.

Tragiczny finał sporów o ziemię

Na polu koło wsi Sielawice gm. miżewickiej na tle sporu o ziemię wywiązała się sprzeczka pomiędzy mieszkańcami wspomnianej wsi Stefanem i Anną Siarkiewiczami z jednej a Franciszkiem i Zofią Worszyską z drugiej strony. Kłótnia w rezultacie zamieniła się w bójkę, w czasie której Franciszek Worszyski uderzył zszesnastoletnią córkę Anny Siarkiewiczowej kamieniem w okolicę kości patylicznej wskutek czego wspomniana nie odzyskała przytomności zmarła. Dochodzenie prowadzi policja.

W Kozianach było podpalenie

Przed paru tygodniami w m. Koziany, w którym mieszkał się m. in. tamtż Urząd Pocztowy, wybuchł niebezpieczny pożar. Ogień rozszerzył się na sąsiednie domy, tak, że zniszczeniu uległo kilka domów i sklepów.

Zmudne dochodzenia wykazały, że pożar powstał w skutek podpalenia i że do puścili się tego Jankiel Liwysz i jego syn. Wywarli oni w ten sposób zemstę na właścicielu posesji, gdzie powstał ten mieścica. Obu ich aresztowano.

Kobiety lekkie natomiast były w pogardzie.

Ten podział, ustalony chyba przez same kobiety i przez nie ściśle przestrzegany, wywoływał pewne zastrzeżenia ze strony mężczyzn, którzy nawet zaprzeczali trafność określeń.

Wskutek tego kandydatki na matki były często przez mężczyzn lekkomyślne bez względu na ich znaczną wagę, kobiety zaś lekkie przez tychże mężczyzn były uważane za ciężar, który podźwignąć mogli tylko mężczyźni, a dobrze sytuowani materialnie.

Dziś zmieniły się stosunki. Kobiety wiele straciły na wadze i powadze. Z własnej a nieprzymuszonej woli.

Może to i dobrze. Życie wymaga pewnych uproszczeń, więc bardzo znacznie jest ze strony niewiast, iż one się „spłaszczają”, „sprężają”, i „zrywają z bezduszną, martwą bujnością rodzających samic”....

Wytwarza się nowy typ kobiety „średniej wagi”: ani ciężka, ani lekka, — wszystkiego potrochu i w sam raz!.

Niemal ideal.

Taka cudowna kobieta będzie wywijała oszczepem, jak troglodyta, bę-

dzie pływala conajmniej, jak żaba, po trafi biec, jak koń wysięgowy, a skakać, jak postrzelony zajęć.

A gdy się ustakuje z czasem i po raz czwarty zmieni religię, aby zdobyć jeszcze jednego mniej więcej prawnego małżonka, zacnie przemawiać wzniośle i szlachetnie na temat świętości ogniska rodzinnego i będzie narzekać na złe czasy i upadek moralności.

Nawet pod adresem młodszej generacji kobiet przemówi ostro i stanowczo...

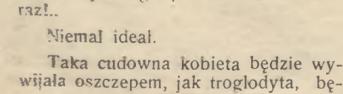
Nowa kobieta przecież lubi prawdę, jest szczerą, odważną, szlachetną...

Nowa kobieta....

Tak jakoś się zdaje, że w tej nowej kobiecie, nowej treści jest maluczko, aż dostrzec trudno...

Może tak się zdaje tylko?...

Jan Wachicz.

Od dnia 8 do 11 maja 1931 r. włącznie uogólnione filmy: KRZYŻ NA SKALE (Potęga) według powieści Edmunda Levca...

PIĄTEK Dzień 8 Stanisława jutro Grzegorza

stały wydane efektywne nalepki do dekoracji świątecznych okien. Rozsprzedaży nalepek, w cenie 15 groszy od sztuki...

JESZCZE O PROCESIE SZTUCOWNY I IN.

O procesie, jaki rozgrywał się w Sądzie Okręgowym w Wilnie przeciwko członkom centralnej techniki K. P. Z. B. Sztuczowny, Dworekiewicz, Słapakowski, Fenster i Smolonski...

SPUSZCZENIE ZAKŁADU METEOROLOGII U.S.B. W WILNIE

z dnia 7. V. 31 r. Ciężenie średnie w mm. 763 Temperatura średnia -1-18 Temperatura najwyższa -1-23 Temperatura najniższa -1-8 Opad w mm. - Wiatry: - Tendencja: lekki spadek Uwagi: pogodnie

URZĘDOWA

Audjencje u p. wojewody. Wojewoda wileński przyjął w dniu wczorajszym delegację wileńskiego oddziału harcerskiego komendanta...

LITERACKA

Wieczór literatów wileńskich. Wieczór literatów wileńskich, który odbędzie się w sobotę dn. 9 maja o godzinie 8 m. 15 w sali gimnazjum im. Mickiewicza...

SPORTOWA

Zawody sportowe na "Dar Narodowy 3 maja" na powodźnikach. W sobotę 9 m. o godz. 16 (4 p.p.) na boisku wojskowym w Wilnie...

TEATR I MUZYKA

Teatr miejski na Pohulance. Dziś o godzinie 8.30 ukaże się po raz 4-ty znakomita komedia F. Molnara "Wróżka i adwokat"...

WOJSKOWA

Baczność oficerowie i podchorążowie rezerwy! Zarząd Kola Wileńskiego Związku Oficerek Rezerwy...

AKADEMICKA

Zmiana terminu walnego zebrania Kom. Pomocy Akademickim. Ponieważ od p. marszałka Raczkiewicza...

ZEBRANIA I ODCZTY

Klub Włóczęgów Seniorów. LIV zebranie Klubu Włóczęgów Seniorów w dniu dzisiejszym odbędzie się i zostaje przeniesione na piątek 15 bm.

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE

Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

Dźwiękowy KINO-TEATR "HELIOS" UL. Wileńska 38 Tel. 425.

Dźwiękowe kino "MOLLYWOOD" Mickiewicz 22. tel. 15-28

Dźwiękowe kino "CASINO" WIELKA 47. tel. 15-41

KINO "A" WIELKA 47.

Dziś poraz pierwszy w Wilnie AECZENNICA Potężny dramat życiowy w 10 wielkich aktach...

Stan Rachunku Pomocy Ofiarom Powodzi w Wileńskim Prywatnym Banku Handlowym S. A.

Utonięcie rybaka w Lebio dzie. Młody rybak Włodzimierz Zieliński mieszkaniec wsi Chodorow...

Plaga dzieciobójstwa. Jadąc łódką po łakach nad rzeką Niemnem w okolicy m.ka Jeremieja...

Wypadki i kradzieże. Nie napaństwo lecz zraniony przez policjanta. Donosiliśmy wczoraj o poranieniu Jana Marcinkiewicza...

W świetle komunikatu policyjnego wypadek ten przedstawia się następująco: W dniu 6 bm. o godz. 23 posterunkowy III kom. PP m. Wilna Skork Michał...

Radjo Wileńskie. Piątek, dnia 8 maja. 11.58: Czas. 12.05 - 12.50: Koncert popularny...

Folwark. Sprzedam lub zamienię na dom w Wilnie obszar 52 ha wraz z zabudowaniami...

LEKARZE. Dr. medycyny A. Cymbler Choroby weneryczne, skórne i narządu moczowego...

KOSMETYKA. GABINET RACIONALNEJ KOSMETYKI WILNO, MICKIEWICZA 31 m. 4.

Dr. K. Sokołowski Chor. skórne i weneryczne. ul. Wileńska 30, m. 14. Przyjm. od g. 9-12 r. 5-7 w.

DOKTOR Szyrwintt Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe. WIELKA 19, od 9 do 13-7

Dr. G. Ginsberg Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe. ul. Wileńska 8, m. 14. Tel. 567.

OGŁOSZENIE. Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE. Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

Dziś dawno oczekiwany największy sukces ekranów paryskich berlińskich. "POD DACHAMI PARYŻA" (Sous les toits de Paris) W rol. gl. ALBERT PREJEAU

Dźwiękowe kino "MOLLYWOOD" Mickiewicz 22. tel. 15-28

Dźwiękowe kino "CASINO" WIELKA 47. tel. 15-41

KINO "A" WIELKA 47.

Dziś poraz pierwszy w Wilnie AECZENNICA Potężny dramat życiowy w 10 wielkich aktach...

Stan Rachunku Pomocy Ofiarom Powodzi w Wileńskim Prywatnym Banku Handlowym S. A.

Utonięcie rybaka w Lebio dzie. Młody rybak Włodzimierz Zieliński mieszkaniec wsi Chodorow...

Plaga dzieciobójstwa. Jadąc łódką po łakach nad rzeką Niemnem w okolicy m.ka Jeremieja...

Wypadki i kradzieże. Nie napaństwo lecz zraniony przez policjanta. Donosiliśmy wczoraj o poranieniu Jana Marcinkiewicza...

W świetle komunikatu policyjnego wypadek ten przedstawia się następująco: W dniu 6 bm. o godz. 23 posterunkowy III kom. PP m. Wilna Skork Michał...

Radjo Wileńskie. Piątek, dnia 8 maja. 11.58: Czas. 12.05 - 12.50: Koncert popularny...

Folwark. Sprzedam lub zamienię na dom w Wilnie obszar 52 ha wraz z zabudowaniami...

LEKARZE. Dr. medycyny A. Cymbler Choroby weneryczne, skórne i narządu moczowego...

KOSMETYKA. GABINET RACIONALNEJ KOSMETYKI WILNO, MICKIEWICZA 31 m. 4.

Dr. K. Sokołowski Chor. skórne i weneryczne. ul. Wileńska 30, m. 14. Przyjm. od g. 9-12 r. 5-7 w.

DOKTOR Szyrwintt Choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe. WIELKA 19, od 9 do 13-7

Dr. G. Ginsberg Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe. ul. Wileńska 8, m. 14. Tel. 567.

OGŁOSZENIE. Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

OGŁOSZENIE. Komornik Sądu Grodzkiego w Wilnie, rewiru I, Antoni Maciejowski, mieszka...

Wydawca Stanisław Mackiewicz. Redaktor odpowiedzialny Witold Werdylto

Drukarnia Wydawnictwa "Słowo" Zamkowa 2